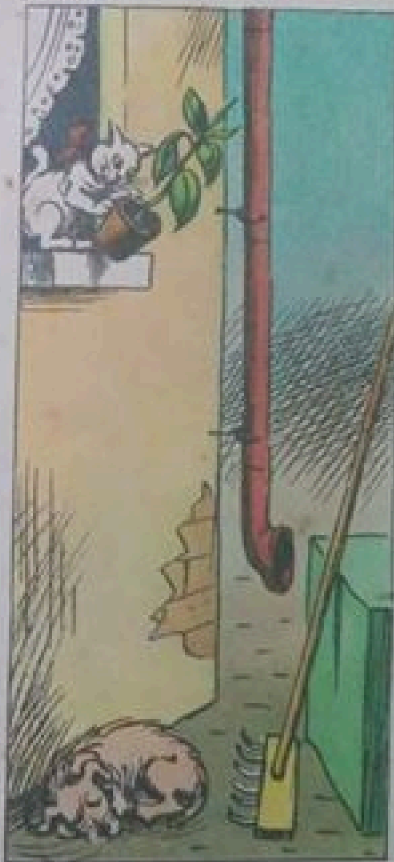
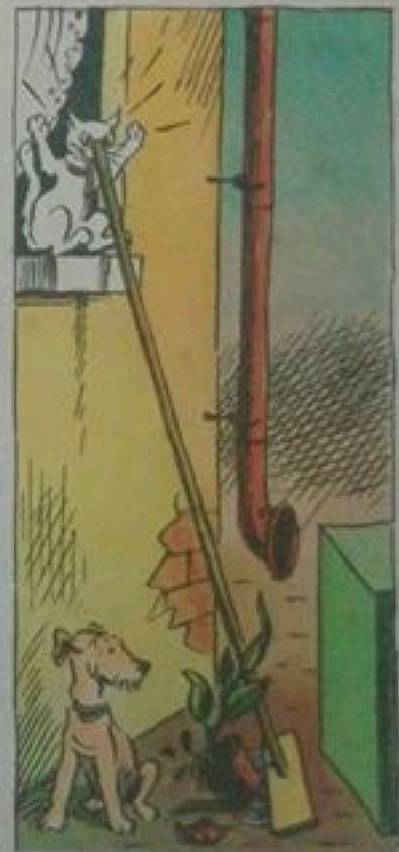
मनी मावशीची कशी जिरली !

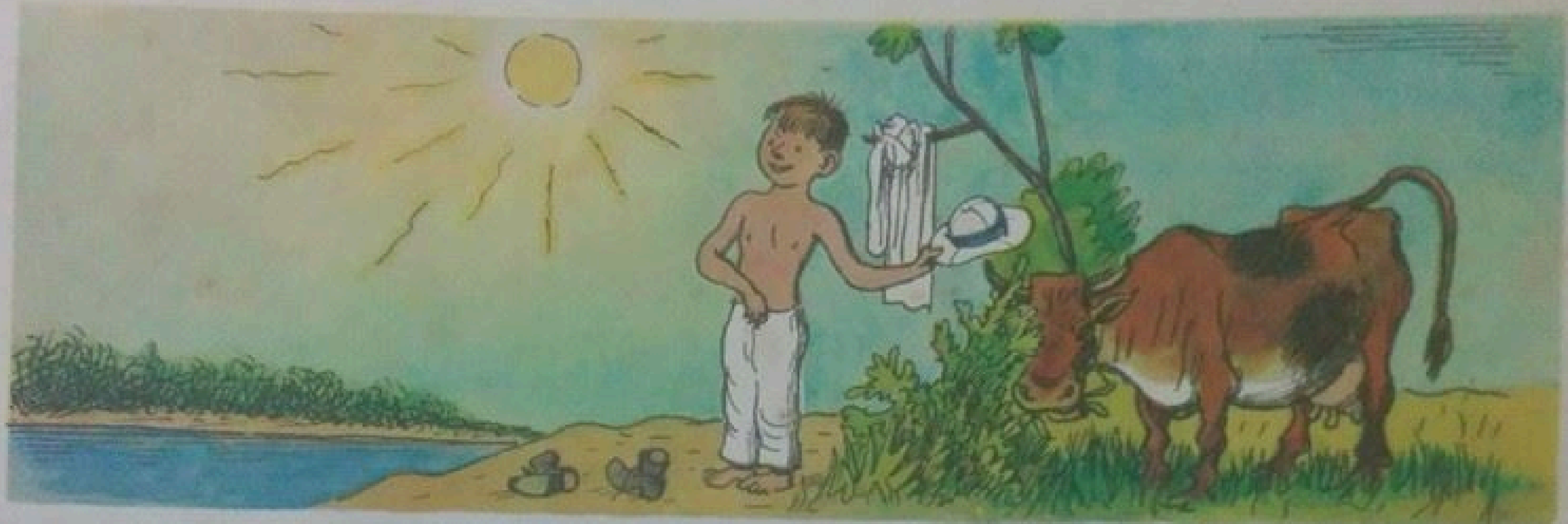

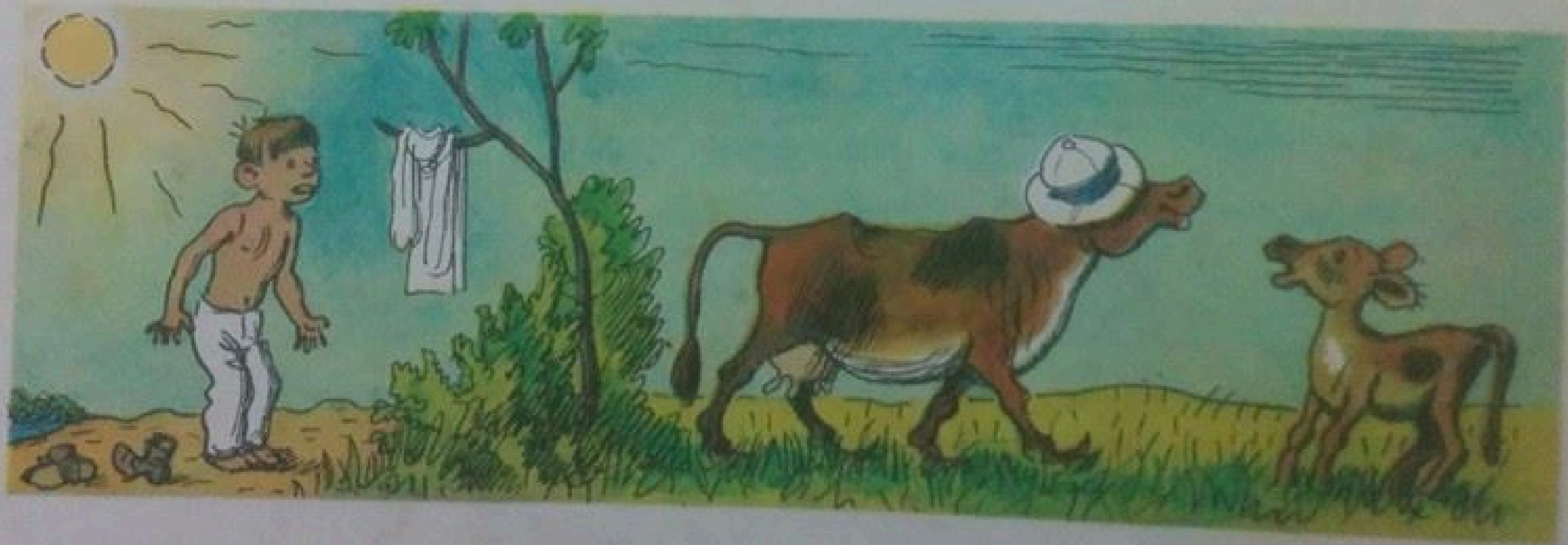

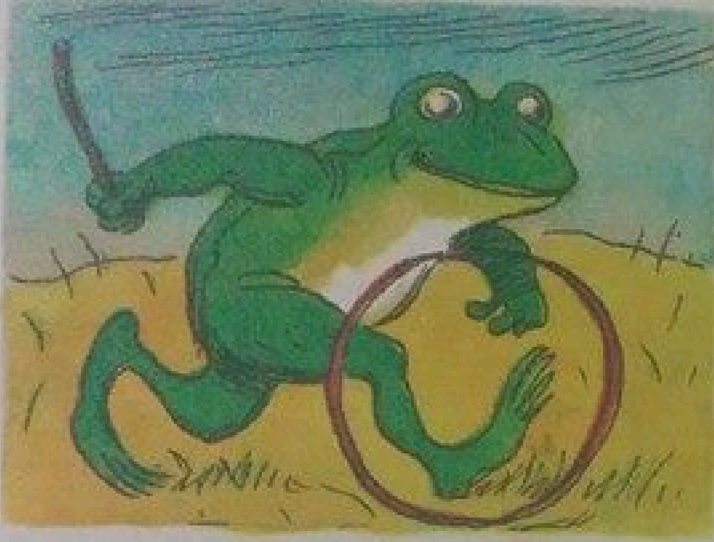

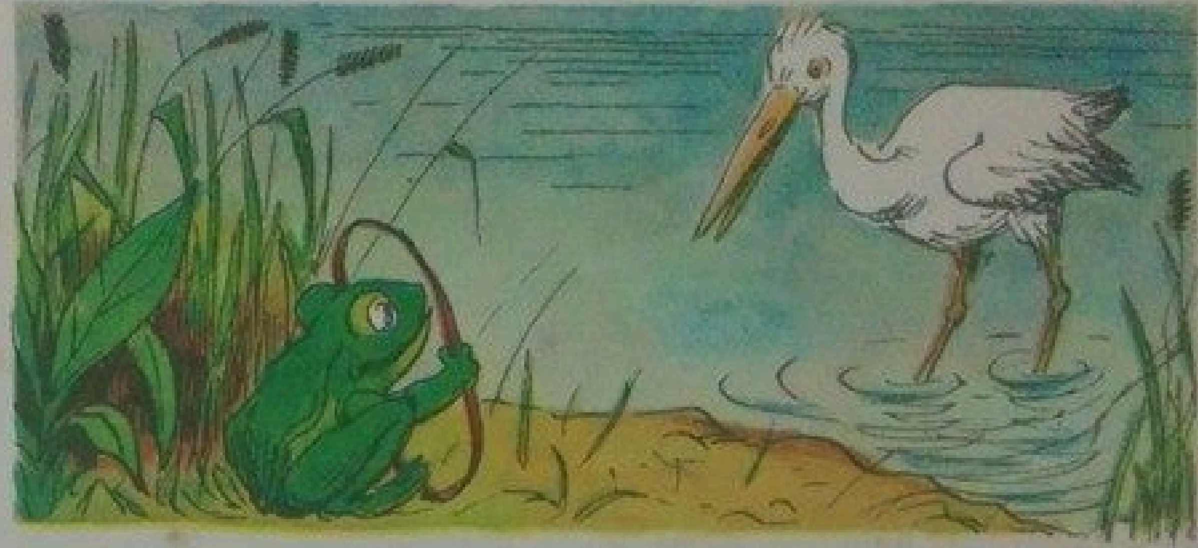
काढायला जाता दुसऱ्याची खोडी
काही वेळा होतें काय,
नेमका आपलाच घसरतो पाय.

टोपी फिरायला गेली !

आमच्या बेडुकमामाचा झाला असता चक्काचूर,

वागले नसते जर का ते चतुर.

त्यांच्या हातातल्या कडीने जबडा एवढा फाकला

टुणकन् उडी मारुन बेडुकमामा वाचला.

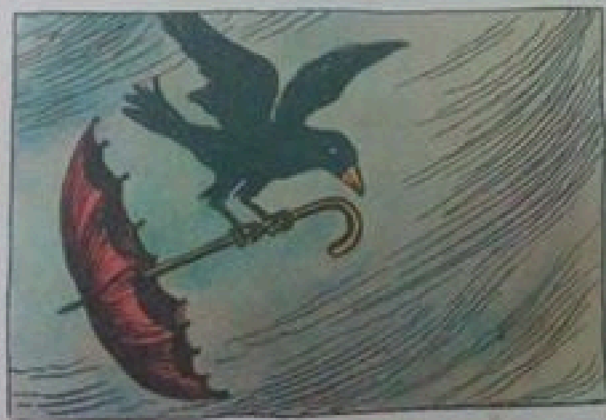

"अरे तुझ्या अंगावर उमटले काय?"
रंगारी काकाला उमजेना घोटाळा तरी काय.

"बापरे! खरंच मी पडलोय आजारी.
बोलवा ना माझ्यासाठी डॉक्टरला लौकरी!"

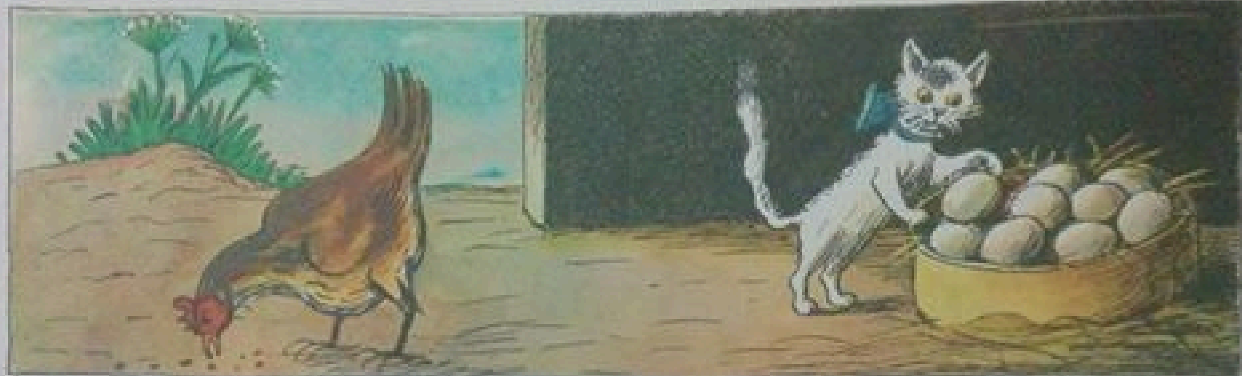

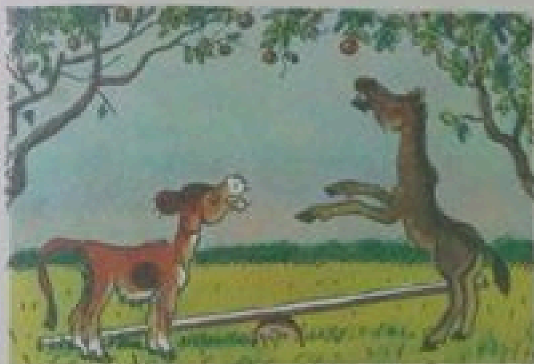
अहो आश्चर्यम् !

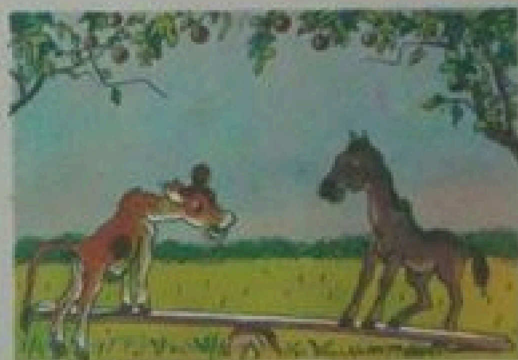
छोटी मनी म्हणाली: "आहे काय ही जादू!

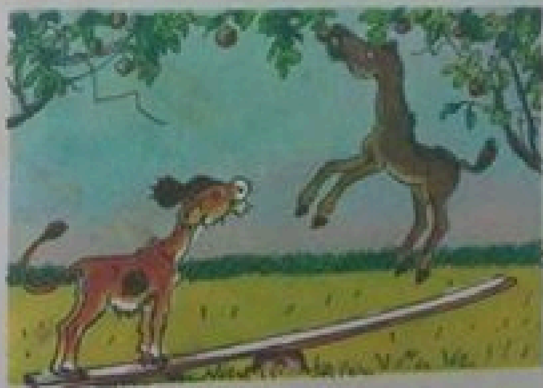
येते कुठून बाहेर हे छोटेसे पिल्लू ?"

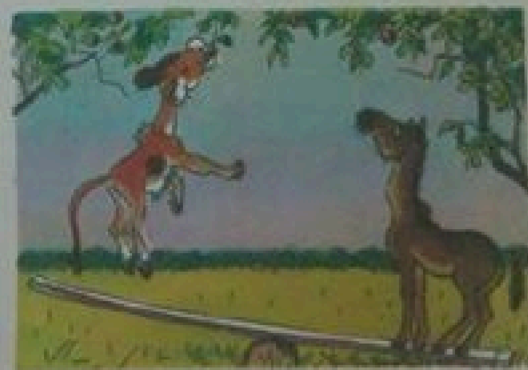
मकरचंदे डर उंचावर असती

जवळपास एक सीसॉ पडला,

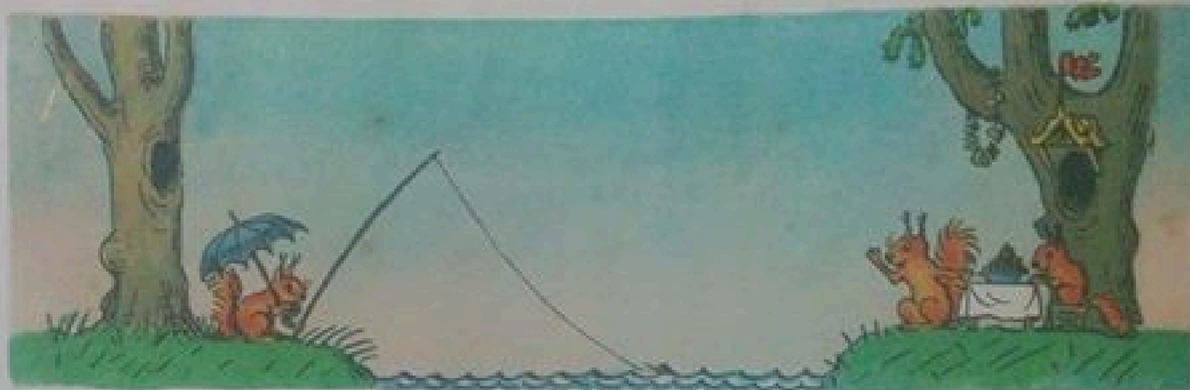

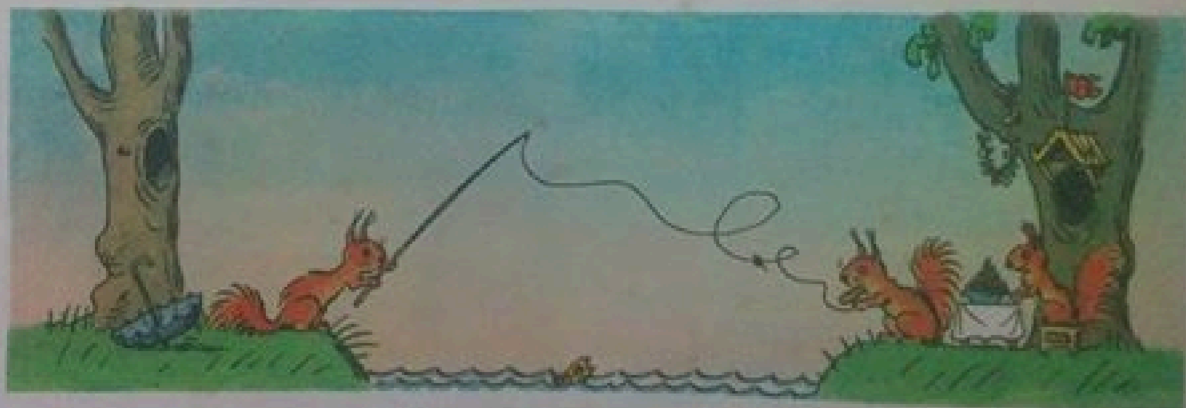
मारून फळांवर उंच उडया

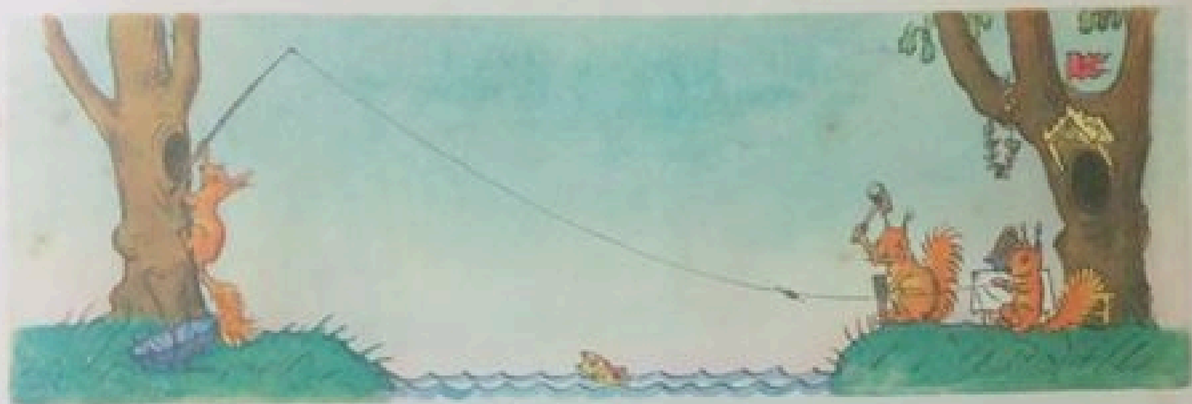
मजमजेने फळता गाता।

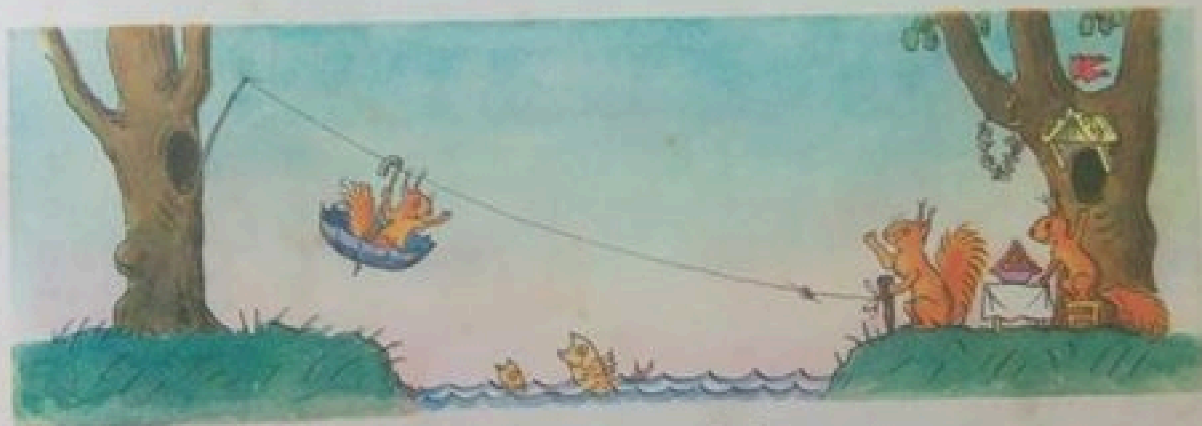
आनंदी खारुटी भेटायला जाते

"नसता पूल नसता नाव,
आनंदी खारुटी, तू कशी येणार गाव?!"

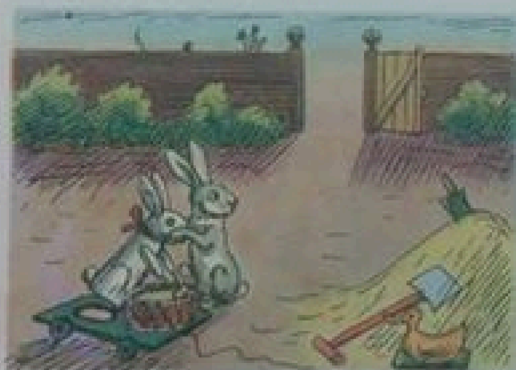
"अरे माझ्या मित्रा, करू नको चिंता,
छत्रीतून ओलांडीन नदी तुम्ही बघता."

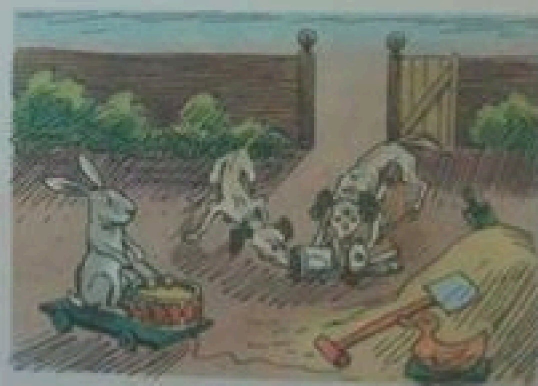
शिकारी कुत्रे पाठीस तुझा करता !

पण आहे अजून जीव वाचवायची आशा.

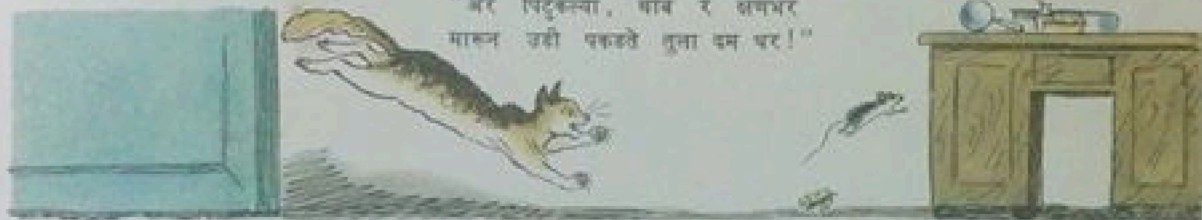
राक्षसांना त्या झोडू दे खुशाल मेजवानी

बसून राहली चुपचाप तोवर या ढोलक्याच्या वाणी.

"अरे पिटुकल्या, थांब रे क्षणभर
मारून उडी पकडते तुला दम धर!"

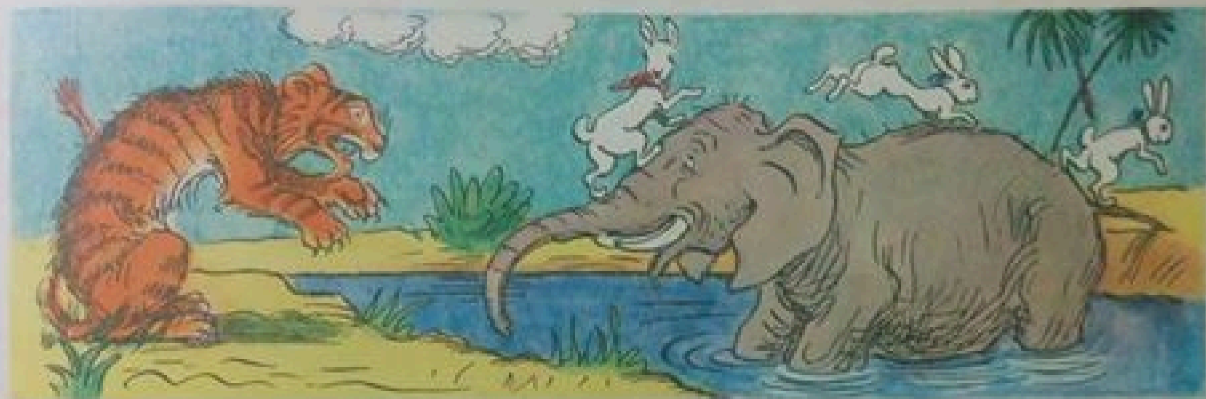
"अग मनीमावशी, करू नकोस घाई,
थांबलीस थोडी तर होईन मी गब्दुल भाई!"

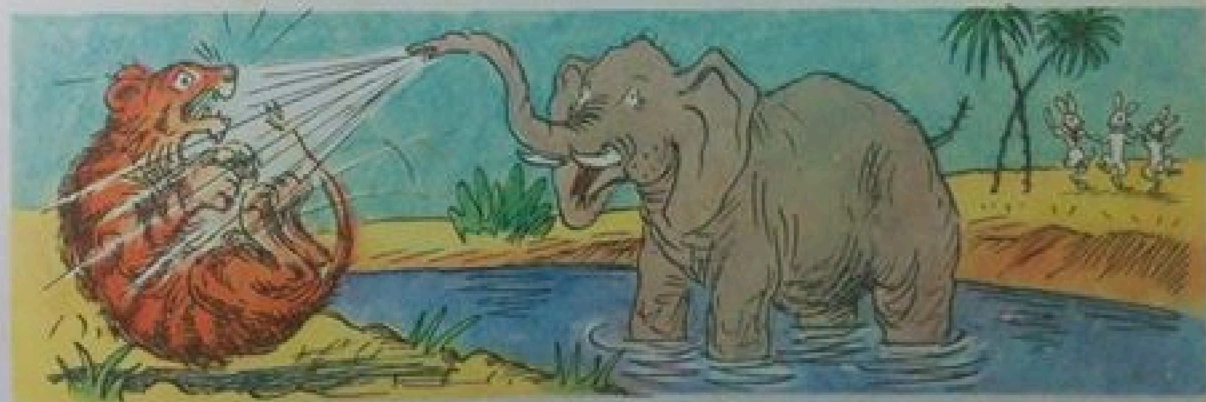

वाटीएवढे डोळे आणि सुपाएवढे कान —
बघताच मनीमावशीची उडाली दाणादाण.

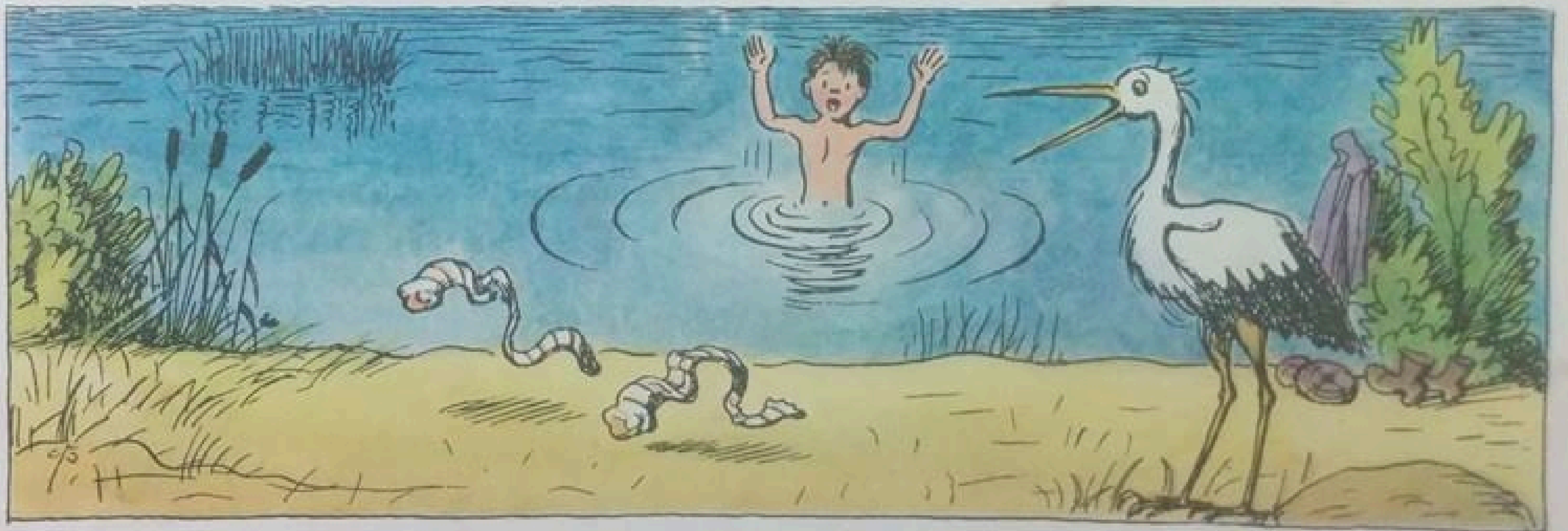

कोडे

अरे बापरे! असे कसे झाले?

बघता बघता माझे मोजे कसे पळाले?

बर्फाच्या शिडीवरून टोपी चुटकीसरशी आणीन

वाऱ्याने उडवली माझी टोपी

कधीच नाही का आमच्या ती हाती लागणार!

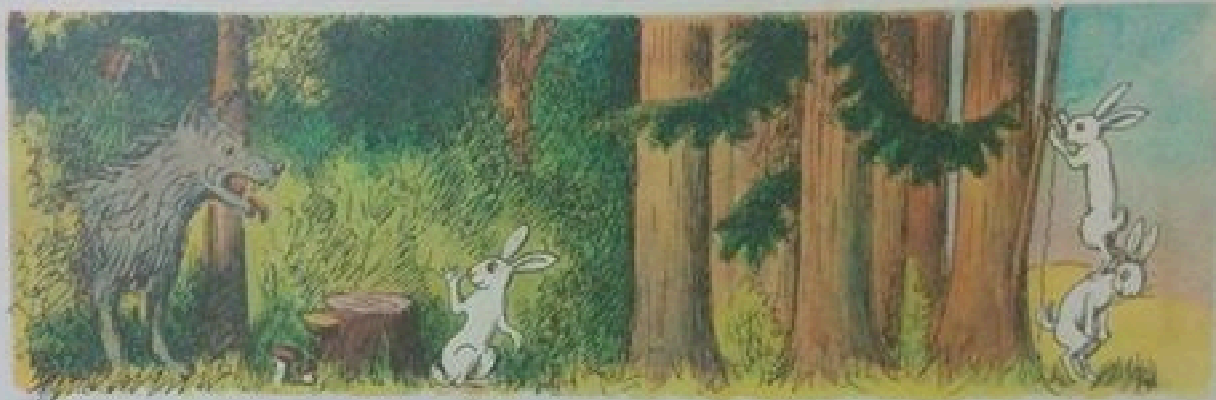

पण थांबा जरा, सुचलीय एक युक्ती मोठी.

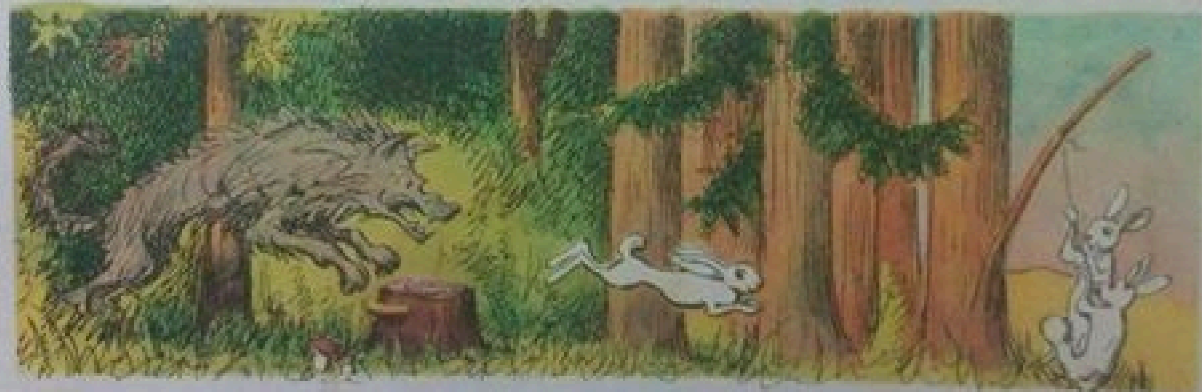

बघा! तुम्ही मला हुशार नाही का म्हणणार?

चतुर सशांनी लांडगा कसा धरला

करडा लांडगोबा झेपावला ससे खायला,

म्हणून पुढे मात्र उपास घडणार त्याला.

जिथून ससुल्या सुळकन् जातो,

लांडगोबा तुमच्यासाठी सापळा असतो!

चिमुकल्या पिलाची सुटका

चिमुकले पिलू खाली पडले.

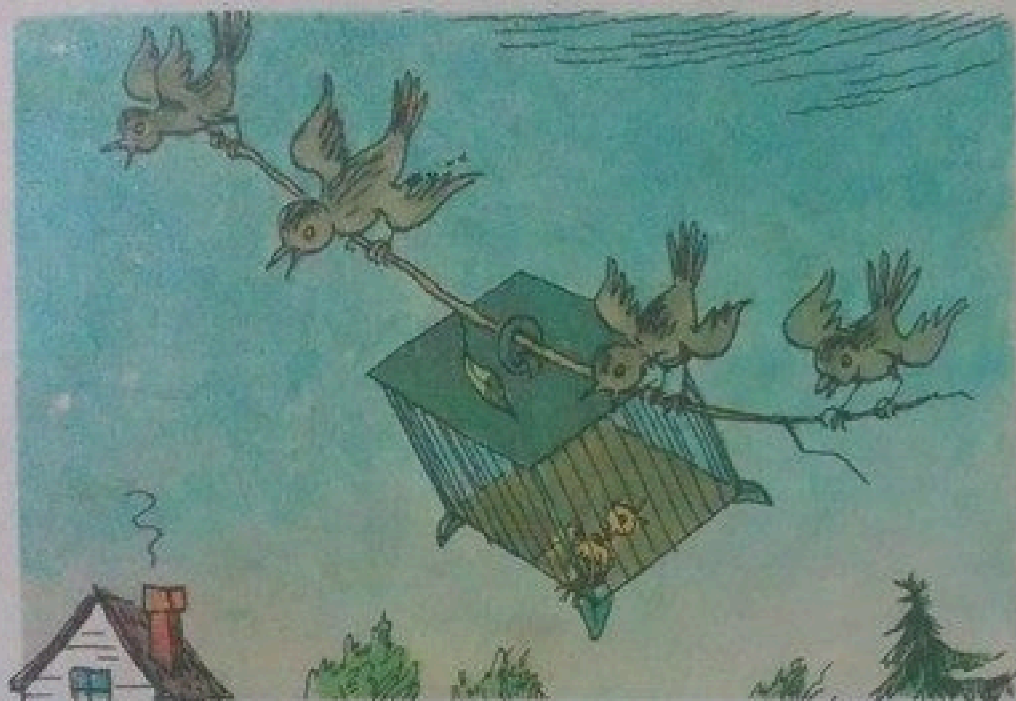
एकाकी झाले बिचारे!

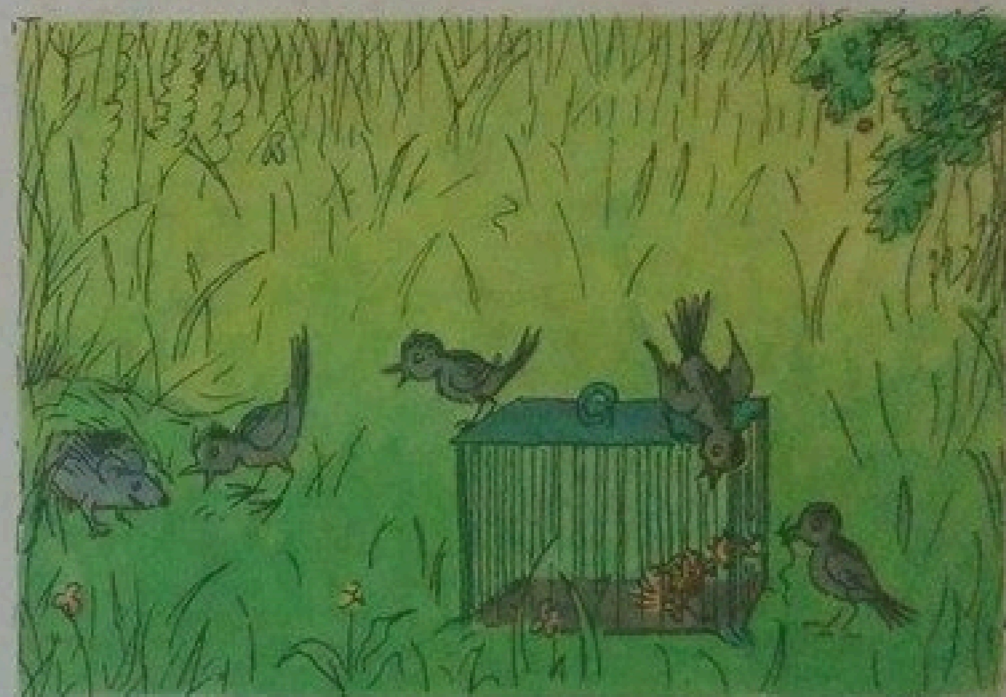
आईबाबांनी त्याला शोधून काढले

आणि सोडवायला जमा झाले सारे.

"अरे पण आम्ही हे दार कसे उघडू?"

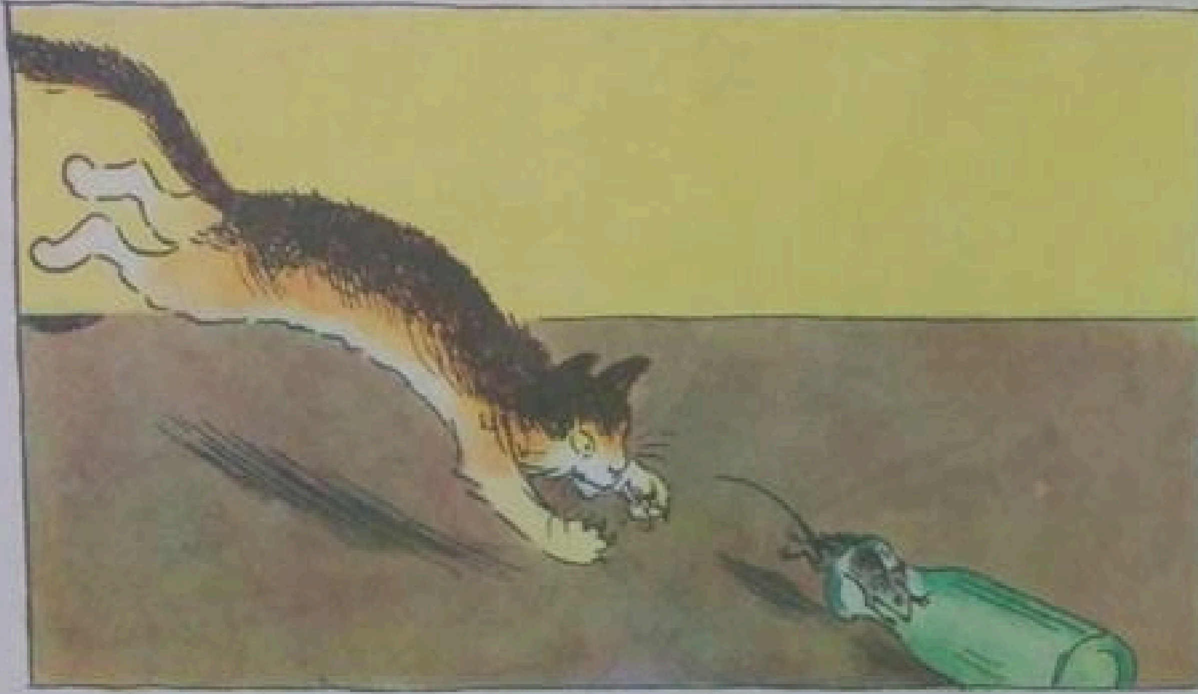
"लावतो पणाला माझी ताकद," ऐसे उंदिर म्हण.

अन् लौकरच पंख फडफडून पिलू

मोकळेपणी लागले गाऊ गाणे.

फिस्कारून धावणाऱ्या मांजराच्या तावडीतून

एकदा एक पिटुकला उंदिर सुटला कसाबसा.

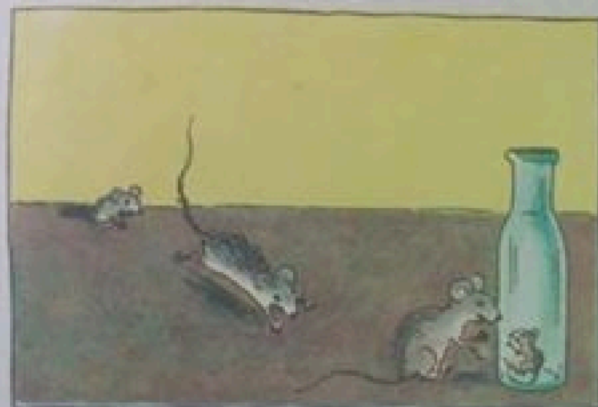
बाटलीतल्या उंदराला

धडपडले मांजर पकडायला

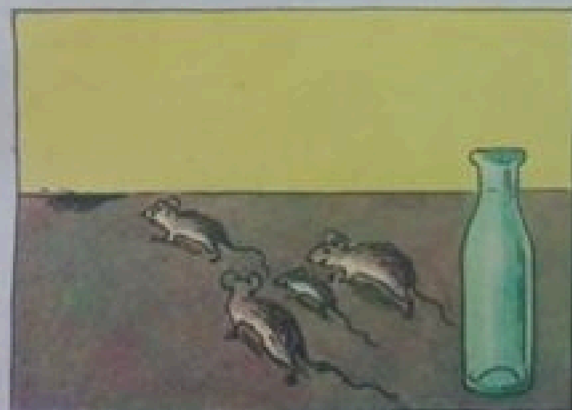
यश काही केल्या त्याला येईना.

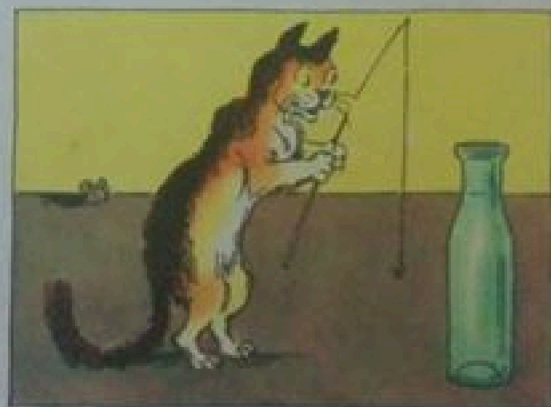
उंदराचे भाईबंद धावले मदतीला.

बाटलीशेजारी त्यांनी पिरॅमिड केला.

अखेरीस एकदाचा पिटुकला सुटला.

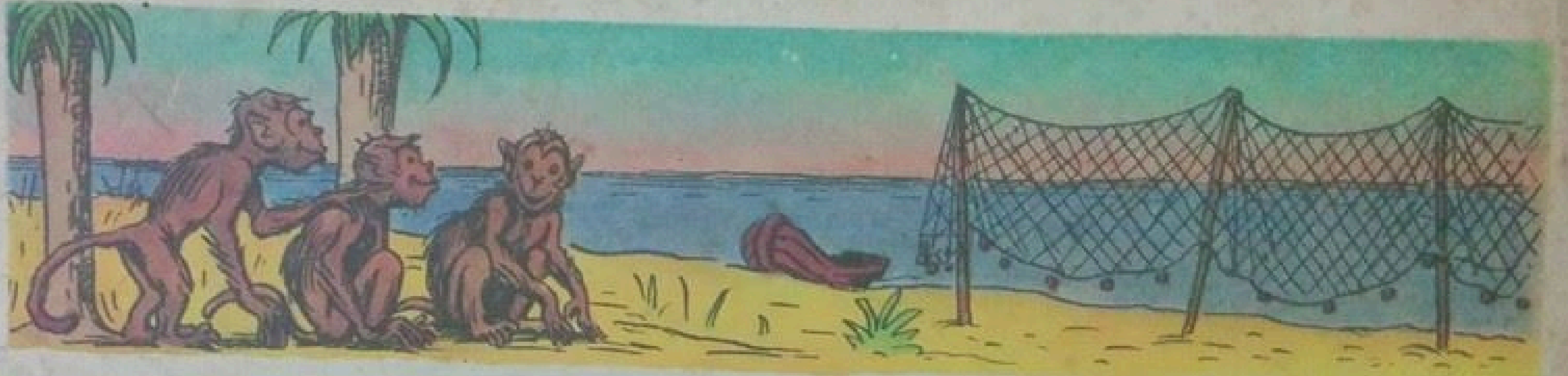
"टुक टुक मांजरा," ओरडा त्यांनी केला.

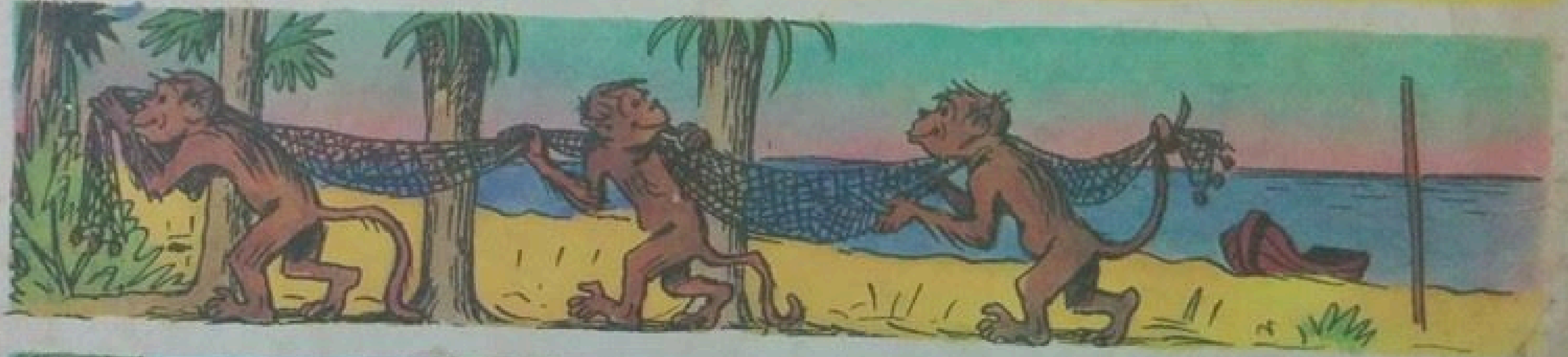

तय्यार, हुश्शार, सगळे पळा!
तो हिरवा बेडूक हळू चालतो खुळा

पण अहो आश्चर्यम्
त्यानेच पटकावले बक्षिस एकदम !

तीन माकडांनी चोरले एक जाळे.
पहा डामरट कसे आहेत सगळे.

पण माझ्या गोष्टींचे पुस्तक आता संपले,
माझ्या छोट्या मित्रांनो, झोपायला मिटा
डोळे आपले.